

Skoleforstander Sørensen: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at det synes at være en ganske egen Sag, at overlade til Regimentet, at være Dommer i sin egen Sag, over den Maade, hvorpaa Hestene ere behandlede, den Stadeserstatning, der kan tilkomme Districterne, og overhovedet alle de Spørgsmaal, der kunne opstaae ved Afleveringen til Districterne. Derfor som Districterne skulle acquiescere ved denne Dom, ønskede jeg, at Mønstringscommissionerne forsaavidt de ikke ere, maatte blive sammensatte saaledes i Fremtiden, at Districterne kunne være betrygget mod Vilkaarlighed.

Ordføreren: Jeg maa dertil svare, at det er dog ikke Regimentet, der er Dommer i sin egen Sag, men Regimentets Mønstringscommission, og den bestaaer ikke alene af militære, men ogsaa af civile Medlemmer, idet den er sammensat paa den Maade, som forrige Gang er udtalt. Da der for Diebliffet ikke foreligger noget Forslag om at sammensætte den paa anden Maade, end den er det ved Placaten, jeg troer af 1819, er derved Intet at gjøre, og jeg vil derfor ikke tilføie Videre derom for Tiden.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Udkastets § 21:

Naar de til Tjeneste indsendte Districtsheste skulle tilbageleveres Districterne, blive de atter at besigtige af Regiments-Mønstringscommissionen, der bestemmer den Erstatning, der kan tilkomme Districtet for den Forringelse, Hestene muligt kunne have lidt under deres Tilstedeværelse ved Regimentet, og overhovedet paaafjender alle de Spørgsmaal, der kunne opstaae med Hensyn til Hestenes Tilstand paa Afleveringstiden.

vedtoges med 26 Stemmer mod 8.

Formanden: Vi gaae dernæst over til § 22. De 3 til denne § stillede Vædringsforslag bortfalde paa Grund af en tidligere Afstemning. Der er intet andet Vædringsforslag stillet.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Udkastets § 22:

Det følger iøvrigt af Bestemmelsen i § 4,

at de som Udredningslægder indrettede mindre Communer ikke i saadan Egenfab komme til at staae i noget directe Forhold til andre offentlige Autoriteter end vedkommende Amtsraad, til hvilke altsaa Regimenterne og Andre ville i Almindelighed have at henvende sig i Forretningsager angaaende Districtshestene. vedtoges med 26 Stemmer mod 8.

Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges derpaa med 25 Stemmer mod 8.

Formanden: De Vædringsforslag, som maatte ønskes stillede til 3die Behandling af denne Sag, maatte jeg ønske afgivne inden næste Møde paa Mandag.

Vi gaae dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen, nemlig Sagen, der angaaer Forslag til Lov, hvorved Skolelærerne fritages for at befordre Embedsbreve mellem Præsterne. Det er til første Behandling, Sagen foretages.

Solberg: Loven lyder saaledes: „Den Forpligtelse, som hidtil har paahvilet Skolelærerne til at besørge Embedsbreve mellem Præsterne bortfalder“ o. s. v. Jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt udtrykt. Man har hidtil i Praxis skjælnet mellem 2 forskjellige Forpligtelser, der paaalaa Skolelærerne, dels den, at besørge de Breve, der som Circularer udgik fra Provsterne til de forskjellige Præster, og dels den at besørge Breve, som den ene Præst sendte til den anden. Jeg vil derfor henvende et Spørgsmaal til de ærede Medlemmer i Thinget, som bedre end jeg ere istand til at kunne bedømme et saadant Udtryk, om det dog ikke kunde udtrykkes noget correctere; om jeg har Ret, naar jeg troer at antage, at dette kunde forstaaes saaledes, som om en Provst kunde, selv om denne Lov udkom, fordrø af den Skolelærer, som boer i hans Kald, at han skulde fremdeles være pligtig til at bringe Breve til den næste Præst.

Husgaard: Ja, jeg maa for min Deel tilstaae, at jeg har fundet det aldeles utvivlsomt, at al den Correspondence eller Brevbæring, som er omtalt af den ærede Landsthings-